

Folketingets Forhandlinger. (240)

3815 ^{30/1} 29: 1. Beh. af F. t L. ang. Forrentning af Landmandsbank-Ordningens Statslaan. 3816

[Staaung.]

heu og Frue, Lensgreve Raben Levetzau og Lensgrevinden, Kammerherre Rothe, Kammerherreinde Collett, Højesteretssagfører Bülow, fhv. Politiinspektør Tage Jensen, Grevinde Frijs, Juellinge, Grev Eigil Knuth, Grev Flemming Knuth, Kaptajn Schack, Lensgreve Danneskiold-Samsøe, Prins Valdemar, Prins Viggo, Prins Axel og Prins Aage. Det er Kontoen af 1. Februar 1917, den, paa hvilken opførtes Spekulanter Navne, af hvilke mange paaførte Banken betydelige Tab, og af hvilke nogle senere har betalt, saa godt de kunde, og andre har undladt at betale, fordi de efter Sigende ikke kunde. Denne Tafelrunde har vi ingen Forbindelse haft med.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu forsøgte sig i Retning af at tale om, hvem der havde sunget Lovprisninger over Landmandsbanken og dens Direktion, maa jeg sige, at i min Erindring staaer mest levende Medlem af Landstinget Schovelins Lovsang over Glückstadt og hans Sammenligning af ham med Alexander den Store og dernæst hans Angreb, da Faldet var sket, paa ham, som han tidligere i Festskriftet havde rost paa en saa hyperloyal Maade. Det staaer for min Erindring saare tydeligt. Jeg personlig og mit Parti har ingen som helst Forbindelse haft med disse Kredse og kan følgelig heller ikke have Ansvar for, hvad Schovelin eller andre maatte have sagt om Glückstadt.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard gaar videre i Lovforslaget og siger, at det vilde være urimeligt at lade visse Mennesker, som dog ikke har Pligt dertil, betale, altsaa de Formueejere, her er Tale om, kan jeg ikke erkende nogen Berettigelse derfor. Det er da heller ikke det Princip, man følger fra konservativ Side, naar man skattelovgiver eller paa anden Maade beskæftiger sig med økonomisk Lovgivning. Jeg erindrer, at de ved Nedskæringerne gik til en bestemt Kreds af Mennesker og tog de Penge, man mente at have Brug for, uden Skaansel, og naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard derfor taler om, at det vil være uhæderlig Lovgivning at ophæve denne Lov nu, som for saa kort Tid siden er vedtaget, vil jeg bede det ærede Medlem være lidt varsom med sine stærke

Ord, det er ikke saa længe siden, de Konservative var med til en Lovgivning, som i ganske anden Grad var uhæderlig. Da man ophævede Invalidernes Ret til 800 Kr., brød man ikke blot den Forudsætning, som Loven gav Folk, men en af alle Partier underskrevet Erklæring om, at selv om Forholdene ændrede sig i økonomisk Henseende, var der ingen Anledning til at tage noget fra Invaliderne. Desuagtet tog man 5 Aar efter Afgivelsen af denne Erklæring 260 Kr. aarlig fra vore Invalidider. Det var uhæderlig Lovgivning.

Jeg takker sluttelig det ærede Medlem Hr. Korsgaard for hans Villighed til at tale om Sagerne. Det kan han godt gøre; vi kender jo de Konservatives Program, der gaar ud paa at ophæve al Formuebeskatning, saa jeg nærer ikke store Forventninger om et godt Resultat af denne Forhandling.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Staunings sidste Tale var ikke uden Interesse, idet han, saa vidt jeg forstod, i Virkeligheden forlod sit gamle Standpunkt, at de — det var Svindlerne, og jeg ved ikke hvem — skulde betale Landmandsbankens Underskud. Det ærede Medlem Hr. Stauning erkendte nu, at der var Svindlere i alle Lejre. Det er jeg glad ved at høre, for, som jeg ved tidligere Lejligheder har sagt, Hyklery er mig den vederstyggeligste af alle Laster. Nu hører vi altsaa, at det ærede Medlem erkender, at der ogsaa i hans Lejr er Svindlere, og det synes mig allerede at være et Skridt fremad paa Vejen.

Formanden: Jeg synes, det var bedre, det ærede Medlem nu holdt sig til Lovforslaget og ikke vedblivende diskuterede Ting, som ikke vedrører Lovforslaget.

Korsgaard: Maa jeg have Lov til at nævne visse Ting, som det ærede Medlem Hr. Stauning kom ind paa i sit sidste Indlæg?

Formanden: Meget kort, fordi det fjerner sig fuldstændig fra det foreliggende Lovforslag.